

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115011988
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115011988.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci odsúdeného Y. V., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 07.12.2015, sp. zn. 24PP/59/2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.04.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. V., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného Y. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 13.05.2014 sp. zn. 4T/49/2014 podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona v trvaní troch rokov.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený spĺňa v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj jednu z dvoch materiálnych podmienok spočívajúcu v tom, že vo výkone trvania trestu odňatia slobody preukázal polepšenie, avšak súčasne nespĺňa druhú materiálnu podmienku, nakoľko, s poukazom na charakter jeho trestnej činnosti a predchádzajúcu trestnú činnosť nie je možné dôvodne predpokladať, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, aj jeho obhajca, ktorú následne písomne odôvodnili. V dôvodoch sťažnosti namietal predovšetkým to, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, nie je možné prihliadať na predchádzajúce odsúdenie z dôvodu, že táto okolnosť bola predmetom posudzovania pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a jej opätovné zhodnotenie by bolo v rozpore so zásadou vyjadrenou v § 38 Trestného zákona. Je potrebné prihliadnúť na to, že vykonáva trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia, naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody pred viac ako 10-timi rokmi. Tiež žiadal zohľadniť, že sa pred nástupom trestu staral

spolu s matkou o svojho maloletého syna, udržiava s rodinou pravidelný kontakt, má záujem vrátiť sa v čo najkratšej dobe k rodine tak, aby v dôsledku jeho pochybení neutrpel jeho syn a aby sa mu neod cudzil. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa chce zamestnať, pričom má prisľúbené konkrétne zamestnanie v spoločnosti svojho otca. Z týchto dôvodov navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a podmiennečne ho prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal sťažnosti.

Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský zistil, že v prejednávanej veci nie je sporné, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vykonaním dvoch tretín uloženého trestu dňa 24.10.2015.

Odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 4T/49/14 zo dňa 13.05.2014 v trvaní troch rokov pre trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona. Výkon tohto trestu nastúpil dňa 26.08.2014 po tom, ako v tento deň vykonal trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 1T/162/2013 v trvaní dvadsať mesiacov, ktorý mu bol uložený podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený je nepretržite vo výkone trestu odňatia slobody od 28.11.2013, keď v čase od 26.12.2012 do 30.05.2013 bol vo väzbe, z ktorej bol prepustený a dodaný do výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 4T/108/2012.

Súd I. stupňa nepochybil, pokiaľ na základe vykonaného dokazovania ustálil, že odsúdený nespĺňa jednu z dvoch materiálnych podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody sa vyžaduje nielen to, aby odsúdený vykonal zákonom uloženú dĺžku trestu (formálna podmienka), ale aj to, aby boli súčasne splnené dve materiálne podmienky spočívajúce v tom, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd správne a v súlade so zákonom vyhodnotil, že odsúdený nespĺňa druhú materiálnu podmienku, pretože nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život. S týmto záverom sa v celom rozsahu stotožňuje aj krajský súd.

Nemožno akceptovať sťažnostnú námietku odsúdeného, že na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť bolo prihliadnuté pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a jej opätovné zhodnotenie by bolo v rozpore so zásadou vyjadrenou v § 38 Trestného zákona.

Ustanovenie § 38 Trestného zákona upravuje základné pravidlá pri ukladaní trestu. To ustanovenie sa netýka rozhodovania o podmiennečnom prepustení. Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona ukladá súdu povinnosť pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení zohľadniť stav prevýchovy odsúdeného. V tejto súvislosti je potrebné komplexne hodnotiť nielen správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a preukazovanie prípadného polepšenia, ale aj jeho resocializačnú prognózu z hľadiska rizika sociálneho zlyhania, ktorá je u odsúdeného nepriaznivá práve s poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti, experimentovanie s drogami, dlhodobú nezamestnanosť.

Súd I. stupňa preto nepochybil, keď po vyhodnotení osoby odsúdeného ako aj jeho trestnej minulosti ustálil, že nespĺňa materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie spočívajúcu v tom, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere krajský súd v podrobnostiach poukazuje na správne odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.